

[Mejdahl]

rer en overskrift fra Miljøstyrelsens pressemeddelelse fra den 20. oktober 1988: »Foreløbige resultater lover godt for hjemmekompostering af køkkenaffald«. Der henvises til forsøg i to kommuner, nemlig Skagen og Høje Tåstrup.

Og jeg kan citere fra samme styrelsens pressemeddelelse af 20. december 1988: »Dansk produktion af 100 pct. genbrugspapir sættes nu i gang med 50 mio. kr. i støtte fra Genanvendelsesrådet.« I øvrigt er der etableret et godt samarbejde mellem kommuner og erhverv på papirgenbrugsområdet. Der indsamles og genanvendes vel ca. 300.000 t papir på årsbasis.

Den 6. januar 1989 kunne vi læse i pressen, at et nyt anlæg sikrer genanvendelse af halvdelen af de dæk, der i dag havner på lossepladserne.

Miljøstyrelsen kunne igen den 7. februar i år i en pressemeddelelse fortælle: »Kasseret plastfolie fra landbrug vil nu blive anvendt til fremstilling af ny folie på dansk virksomhed.«

I en pressemeddelelse fra den 3. marts 1989 skrev Miljøstyrelsen: »Ny handlingsplan baner vej for større genanvendelse af byggeaffald.«

Jeg har nævnt fem emner: køkkenaffald, papir, dæk, plastfolie og bygningsaffald, som eksempler på initiativer, som fortæller, at der sker meget på området også med den gældende lovgivning, og mange flere eksempler kunne nævnes.

Det forslag om motiveret dagsorden, som vi er medforlagsstillere til, opfordrer regeringen til at fremlægge en 3-årig handlingsplan for øget genanvendelse og en redegørelse for nødvendige styringsmidler og organisatoriske tiltag. Vi imødeser handlingsplanen med sikker forventning om, at vi bevæger os inden for den økonomiske ramme, som er stipuleret i regeringens miljøinvesteringsplan for 1989-94.

I debatten i Folketinget den 3. november 1988 om miljøministerens redegørelse om mål og midler i miljøpolitikken sagde Venstres ordfører, fru Hanne Severinsen:

»Men allerbedst ville det fungere, hvis vi efterhånden kunne erstatte påbud og forbud med motivation. Miljøbeskyttelse begynder med den enkeltes adfærd.«

Derfor må nogle af nøgleordene for fremtiden være information og motivation. Det er ikke den hurtigste proces, men det er den bedste. Og det skal indlæres helt fra barnsben; børn skal lære, at isapiret ikke smides dér, hvor isen slipper op, men dér, hvor affaldsspanden står.

Et andet nøgleord for Venstre er forskning i renere teknologi. Et sidste citat skal uddybe, hvad jeg mener.

Miljøministeren offentliggjorde den 9. februar 1989 en publikation, som hedder »Forskning og Miljø«. I sammenfatningen står der:

»Miljøforskning er derfor i dag mange ting. Miljøforskning drejer sig ikke blot om forskning i forureningskilder, forurenings effekter og rensningsteknikker. Forskning til sikring af miljøet må også beskæftige sig med nye principper for produktion og forbrug og – da samfundet har begrænsede ressourcer – metoder til måling af indsatsens miljømæssige effekt og økonomiske konsekvenser og – da påbud og forbud ikke er tilstrækkelige styringsmidler – at udvikle ny viden om incitamenter, styringsmidler og adfærd.«

På mange områder ruster vi os til at tage udfordringen op og udnytte mulighederne i EF i forbindelse med det indre marked. Når vi i årene fremover vil reducere affaldsmængderne og øge genanvendelse, må vi også skele til, hvad vore samarbejdspartnere gør på området. Her tænker jeg ikke mindst på konkurrencemomentet for vort erhvervsliv.

Vi skal også passe på, at vi ikke forcerer en udvikling på dette område helt ud i det selvplageriske. Der skal være balance mellem indsats og effekt.

Afsluttende og sammenfattende vil jeg sige, at Venstre støtter, at vi reducerer affaldsmængderne og øger genanvendelse ved at motivere befolkningen, offentlige instanser og erhvervslivet. Jeg tror, vi kan komme længere med »kan« end med »skal«. Vi skal også forske i renere teknologi, for vi skal også gøre ting anderledes, og endelig kan man yde projektstøtte i en overgangsperiode.

Knud Lind (FP):

Vi er i dag nået til ugens tilbud i forespørgselsdebatter. Vi har inden for den sidste tid været igennem en hel del kapitler i Brundtland-rapporten, og nu er vi kommet til affalds- og genbrugsspørgsmålet.

Ministeren har en målsætning om at hæve genanvendelse fra 30 til 50 pct. Jeg vil vove den påstand, at uanset hvor mange penge man sætter af, vil man ikke få det fornødne udbytte af de 70 mio. kr., bl.a. fordi der ikke er reel afsætningsmulighed for de meget dyrt sorterede produkter.